

Med Skrivelse af 21. ds. fremsender Udenrigsministeren:

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 3. November f. A. i Riga afsluttet Handels- og Skibsfartstraktat mellem Danmark og Letland med dertil hørende Slutprotokol.

Det paahviler mig at stille Forslag om Behandlingen af dette Forslag til Rigsdagsbeslutning. Mit Forslag, som vil gaa ud paa, at Forslaget underkastes 2 Behandlinger, hvorved, hvad Fristerne angaar, Reglerne i Forretningsordenens § 23 iagttages, medens Forslaget i øvrigt behandles efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling, vil komme paa Dagsordenen for et senere Møde.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Grønlands Styrelse har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1925 til 31. Marts 1926.

Forhandlingen genoptoges.

M. C. Jensen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til et Par Spørgsmaal, som særlig er knyttet til Finansloven. Hvad det første Spørgsmaal angaar, er det egentlig de Udtalelser, der faldt i Gaar, som giver mig Anledning til at tage Ordet. Det er Spørgsmaalet om den Bevilling til fortsat Bygning af Vestkysthavnen, der er indsat ved Finanslovens tredje Behandling i Folketinget. Det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing) udtalte som sin personlige Opfattelse, at han var i Tvivl om, hvorvidt Bygningen af Hanstholm Havnen var nyttig. Jeg vil sige for mit Vedkommende, at jeg aldeles ikke deler det ærede Medlems personlige Betragtninger. Jeg har den Opfattelse, at det ikke alene er nyttigt, men højst nødvendigt, at der skabes en Basis for Fiskeriet i Nordsøen, og jeg er saa meget Optimist, at jeg tror, at naar denne Basis skabes, vil der blive store Udviklingsmuligheder for dansk Fiskeri. Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) rørte ogsaa ved Spørgsmaalet og udtalte, at for saa vidt der ikke var andre Hensyn, der laa til Grund for Indsættelsen af denne Bevilling, end det,

at man ikke ved Finansloven vilde sætte andre Love ud af Kraft, da burde man ændre disse andre Love. Jeg vil dertil sige, at der ligger et ganske andet Hensyn bag ved dette, nemlig, som jeg lige har berørt, Hensynet til den Nytte, man tillægger Bygningen af denne Havn. Naar jeg nævner dette, er det, fordi det ærede 4de tingvalgte Medlem udtalte, at naar man ikke har ønsket at røre ved denne Bevilling, var det, fordi man ikke vilde sætte bestaaende Love ud af Kraft. Jeg er tilbøjelig til at tro, som jeg allerede har sagt, at der indenfor Rigsdagen ogsaa er Forstaaelse af den Betydning, dette Havnebyggeri vil have, og jeg tror det, fordi man, da denne Lov blev vedtaget — det er jo ikke saa længe siden, kun 7 Aar siden —, saa alle Partier stemme for Loven. Jeg ser deri et Vidnesbyrd om, at man i Rigsdagen den Gang havde den Opfattelse — og jeg kan ikke tænke mig, at Opfattelsen kan være ændret ret meget siden den Tid —, at det gjaldt om for vort lille Land at udnytte Havet saa meget som muligt, og jeg synes derfor, det vilde være uklogt, om man nu kom ind paa den Tankegang: at ville lægge Hindringer i Vejen for denne Udnyttelse.

Jeg ved meget vel, at der skrives af Referenterne til Bladene, at de saakaldte Kvalitetsfisk er opfisket. Jeg mindes fra min Ungdom, at det i Aarene 1894—95—96 var saa smaat med Fisk i Nordsøen, at Kuttere, der var sejlet ud i Nordsøen for at drive Fiskeri, vendte tomme tilbage; men Aaret efter var lige det modsatte Tilfældet. Jeg har her foran mig en Oversigt over den Mængde af Sild, der aarlig indfanges i Nordsøen, og jeg synes, den giver et ret talende Billede af den for visse Fiskearters Vedkommende umaadelige Rigdom, der findes i Nordsøen. Jeg skal ikke trække Forhandlingen i Langdrag, for der er jo ingen Grund til Ængstelse for Bevillingen i Øjeblikket, da der ikke fra nogen Side, endnu da i hvert Tilfælde, er stillet Forslag om, at den opførte Bevilling skal udgaa, men jeg synes dog, en saadan Oversigt kan have sin Interesse. Den viser, at i 1919—20—21 var Totaludbyttet af Sildefangsten i Nordsøen 399 000 Tons, hvoraf Danmark har faaet 123 Tons. Jeg nævner det kun for at paavise, at naar der virkelig er en Basis for en Udvikling af Fiskeriet, saa er der sikkert heller ingen Tvivl om, at danske Fiskere kan faa deres Part i den Fiskemængde, der nu og da er til Stede.

Jeg vil til Slutning sige om dette Spørgsmaal, at indenfor mit Parti er et langt overvejende Flertal af den Opfattelse, at hvad